

Se signa el tercer Acord interprofessional de Catalunya

CCOO de Catalunya, la UGT i la patronal Foment del Treball van signar, en presència del presi-

dent de la Generalitat, el tercer Acord interprofessional de Catalunya (AIC). L'AIC és fruit de la voluntat dels agents socials de modernitzar les relacions laborals a Catalunya i respondre a les necessitats que comporta el context econòmic actual. En paraules del secretari general de CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego, aquest Acord reforça la cultura de la conciliació i posa en relleu la negocia-

ció col·lectiva, que és patrimoni d'empresaris i sindicats. L'AIC vol evidenciar que no es pot continuar amb les imposicions de reformes, que no hi ha cap reforma laboral possible si no es sustenta en un acord. CCOO havia realitzat prèviament un procés de consultes, per via telemàtica per a l'afiliació i a través d'assemblees de delegats/ades, sobre els continguts de l'Acord. ■

Procés de consulta d'opinió als afiliats i les afiliades, delegats i delegades sobre l'AIC

Des del moment de la signatura del preacord de l'AIC, a principis del mes de novembre, es va obrir un procés de consulta d'opinió als afiliats i les afiliades, així com als delegats i les delegades de CCOO de Catalunya, mitjançant assemblees i també a través del web del sindicat. S'han realitzat assemblees per tot el territori català. Barcelona, Girona, Cornellà de Llobregat, les Franqueses del Vallès o Sabadell, són llocs que han acollit assemblees de delegats i delegades que han pogut dir la seva sobre el document. Un cop signat, encara tindran lloc assemblees informatives que de moment estan previstes a Vilafranca del Penedès demà divendres, a Tarragona i Tortosa el dia 15, a Manresa el dia 16 i a Barcelona el dia 20. També n'hi haurà una a Lleida, tot i que encara s'ha de determinar el dia.

RESULTATS DEFINITIUS DE LA CONSULTA TELEMÀTICA

El 28 de novembre de 2011, dia de la signatura, es va tancar la consulta mitjançant el web. Els participants han respost a les preguntes de la manera següent:

1. A Catalunya treballadors i treballadores del mateix sector professional poden tenir diferents condicions laborals en funció de la província on treballen. Creus que els convenis col·lectius de l'àmbit de Catalunya poden ser útils per garantir les mateixes condicions laborals per a tothom?

Sí	89,96%
No	6,43%
NS/NC	3,61%

2. El conveni col·lectiu de sector determina unes condicions laborals mínimes per a tots els treballadors i treballadores d'un mateix sector professional. Creus que el conveni col·lectiu d'empresa és un instrument útil per adaptar el conveni sectorial a l'empresa i aconseguir algunes altres millores per als treballadors i treballadores?

Sí	76,31%
No	16,87%
NS/NC	6,82%

editorial

El Govern ha fet trampa

Anunciar una nova bateria de retallades 2 dies després de les eleccions emparant-se amb l'aval de les urnes, demostra una falta d'ètica democràtica envers la ciutadania que pot fer augmentar encara més la seva desafecció cap a la política i els polítics.

El fet que el Govern de CiU no anunciés aquestes noves retallades ni presentés els pressupostos al Parlament, tal com li havien requerit els grups parlamentaris de l'oposició prèviament a les eleccions, demostra manca de transparència i menysteniment cap a la nostra democràcia.

Les retallades de sous al sector públic, les pujades de preus de serveis bàsics com l'aigua, el transport o les taxes universitàries, les mesures de copagament sanitari, faran recaure de nou els costos de la crisi en una part de la població, en especial els que tenen menys recursos.

Un cop més, els fets ens demostren que les mesures de retallades i privatitzacions són desequilibrades, generen més atur i precarietat i ens allunyen més de la recuperació econòmica.

Per sortir d'aquest pou necessitem unes altres polítiques. ■

CCOO rebutja la successió de l'activitat de Yamaha perquè vulnera l'Estatut dels treballadors

L'anunci de successió de l'activitat de la fàbrica de Yamaha a Palau-solità i Plegamans al grup logístic Sesé vulnera l'article 44 de l'Estatut dels treballadors, ja que, com que es tracta d'activitats totalment diferents, incompleix un requisit indispensable. CCOO considera aquesta maniobra de l'empresa com una via al marge de la legislació per aconseguir abandonar la fabricació de motos a les instal·lacions catalanes i traslladar-ne la producció a França, com era el seu objectiu quan a principis del 2011 van anunciar el tancament de la planta vallesana.

Una altra empresa que no respecta els acords assolits és Ficosa, que ha anunciat un ERO temporal que afectarà 600 treballadors durant 50 dies i que incompleix d'aquesta manera el pla industrial pactat el 2010 quan es van comprometre a mantenir l'ocupació de tota la plantilla subrogada de Sony. ■

L'escola d'adults de CCOO fa 20 anys

El passat dia 30 va tenir lloc l'acte públic de celebració del 20è aniversari del Centre de Formació de Persones Adultes Manuel Sacristán, al qual va assistir, entre d'altres, la consellera d'Ensenyament, Irene Rigau. L'escola d'adults de CCOO es va iniciar l'any 1991 per donar resposta a les necessitats formatives de delegats/ades sindicals i va ser fruit d'un acord de col·laboració entre el Departament de Benestar Social i CCOO de Catalunya. Al llarg d'aquests anys s'hi han incorporat estudis de tecnologies de la informació i comunicació (TIC), d'idiomes, de preparació de proves d'accés a cicles formatius, etc., mantenint sempre el seu caràcter experimental i la voluntat d'oferir un ensenyament de qualitat als més de 7.000 alumnes que han estudiat a les seves aules. ■

Projecció de la pel·lícula Catalunya über alles!

El dilluns 12 de desembre, a les 18.00 h, la seu de CCOO de Catalunya a Barcelona acollirà una projecció de la pel·lícula *Catalunya über alles!*.

Es tracta d'una cinta que interrelaciona tres històries en un poble de l'interior de Catalunya: un empresari condemnat per violació que surt de la presó i pateix per reintegrar-se, un immigrant subsaharià que lluita per mantenir la família i troba feina a una empresa de cobrament de morosos, i un empresari que assassina un lladre d'origen albanosover a qui ha sorprès robant.

Aquests tres eixos ajuden el director, Ramon Tèrmens, a situar una visió crítica sobre la realitat de la immigració al nostre país. En acabar la projecció a CCOO, es farà un col·loqui amb el seu director. ■

Paperetes de la loteria de Nadal robades

Des de la Unió Intercomarcal de CCOO del Vallès Oriental – Maresme, us informem que han robat algunes paperetes de la loteria de Nadal. Els números de sèrie de les paperetes van del 2966 al 3000, i corresponen al número 53167. Els fets s'han posat en coneixement de les autoritats competents. ■

→
3. El Tribunal Laboral de Catalunya és un organisme de conciliació, mediació i arbitratge quan es produeixen conflictes laborals a les empreses. Creus que l'arbitratge obligatori, si així ho determinen els convenis col·lectius, pot ajudar a resoldre millor els conflictes laborals i evitar que s'hagin de resoldre en el jutjat?

Sí	78,71%
No	17,27%
NS/NC	4,02%

4. L'absentisme laboral té entre altres causes les males condicions de treball, els problemes de conciliació o els accidents i les malalties per falta de prevenció en els riscos laborals. Creus que es podria reduir l'absentisme si s'aborden les causes que l'origenen?

Sí	93,97%
No	4,02%
NS/NC	2,01%

5. La flexibilitat del temps de treball és una manera d'atendre les necessitats de l'empresa. Creus que també hauria de suposar nous drets per afavorir la conciliació de la vida laboral i la personal?

Sí	96,78%
No	1,61%
NS/NC	1,61%

6. Actualment, la negociació salarial només té en compte la inflació com a paràmetre per calcular els increments de sou. Creus que també s'haurien de tenir en compte altres paràmetres com la situació econòmica de les empreses, la productivitat o els beneficis empresarials?

Sí	69,48%
No	25,30%
NS/NC	5,22%

7. El Govern de la Generalitat de Catalunya ha eliminat els espais de participació de sindicats i patronals a l'hora d'establir les polítiques industrials i sectorials. Creus que el sindicat ha de recuperar la participació en aquests espais per garantir que la visió dels treballadors i treballadores es tingui en compte?

Sí	95,58%
No	2,01%
NS/NC	2,41%

8. Els treballadors i treballadores, a més de la formació professional, ara podem acreditar i certificar la qualificació professional adquirida amb l'experiència laboral. Creus que això ha de repercutir en la millora de la carrera professional dels treballadors i treballadores en el si de les empreses?

Sí	85,94%
No	9,64%
NS/NC	4,42%

Desconvocada la vaga a Panrico

Un acord entre direcció i comitè ha permès desconvocar la vaga d'un mes que havia de començar avui a Donuts-Panrico de Santa Perpètua de Mogoda, en protesta pels plans de tancament de la planta anunciats per la direcció.

A més de la suspensió de la vaga, entre les mesures acordades hi ha la d'obrir un període de negociacions, amb la mediació de la Generalitat. Mentre duri el procés, l'empresa es compromet a no presentar cap expedient, i que

cap treballador de la planta de Santa Perpètua es vegi afectat per l'expedient temporal que actualment s'estava aplicant. A més, els acords que s'assoleixin en aquesta negociació, s'incorporaran al Conveni Col·lectiu de l'empresa. ■

25 anys treballant pels drets dels immigrants

El divendres 16 de desembre del 2011, l'edifici del CaixaForum de Barcelona acull al migdia l'acte de celebració del vint-i-cinquè aniversari del Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers (CITE) de CCOO de Catalunya.

Serà un bon moment per recordar la trajectòria d'aquest servei del sindicat per a la població im-

migrant que arriba a Catalunya. Durant l'acte hi haurà una ponència a càrrec de Javier de Lucas, catedràtic de Filosofia del Dret i Filosofia Política de la Universitat de València.

Per motius organitzatius, cal confirmar assistència al telèfon 93 481 27 20 o al correu electrònic cite@ccoo.cat. ■

Les mesures presentades a la Mesa de la Funció Pública són un atac brutal sense precedents als empleats públics

CCOO de Catalunya considera una agressió sense precedents les mesures presentades ahir pel Govern de la Generalitat en la Mesa General de Negociació dels Empleats de la Generalitat.

La proposta comporta retallades en les condicions salarials, laborals i socials de la plantilla de l'Administració catalana que poden fer-los retrocedir 30 anys enrere, i podrien significar, també, retallades en el personal interí i temporal, que en el conjunt de l'Administració representa el 25-30%.

Cal no oblidar que plou sobre mullat en aquest tema: les successives retallades i congelacions salarials signifiquen una pèrdua acumulada del poder

adquisitiu dels treballadors/es de l'Administració catalana que pot arribar en alguns casos al 20%. Aquestes retallades, a més, ni han servit per reactivar l'economia ni per crear ocupació. CCOO ha exigít al Govern la concreció i quantificació de les mesures plantejades per poder fer, de manera unitària amb la resta de sindicats presents a la Mesa, una valoració acurada de les conseqüències d'aquestes propostes. Avui es torna a reunir la Mesa de la Funció Pública. ■

La retallada a la CCMA posa en risc el model actual de mitjans públics de comunicació de Catalunya

La retallada de 40 milions d'euros presentada com un estalvi dels comptes públics suposa el 0,1% dels pressupostos de la Generalitat per al 2011, però afegida a la caiguda dels ingressos publicitaris deixarà Televisió de Catalunya (TVC) i Catalunya Ràdio en una situació precària per seguir oferint el servei públic als nivells actuals.

Aquest estalvi s'ha d'aplicar principalment en el capítol de despeses de personal i es demanarà un nou esforç als treballadors/

es, que ja van patir enguany una reducció de salaris del 5% i tenen el sou congelat per al 2012. El Govern vol reduir a quatre els canals de televisió que actualment gestiona TVC.

La política d'aprimament de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) i de reducció de canals van ser reclamades pel Partit Popular en la campanya electoral passada i amb anterioritat, quan, amb la seva abstenció, va permetre l'aprovació pel ple del Parlament de Catalunya de la

proposta de reforma de la llei de la CCMA, que persegueix retornar al Govern el control polític de les empreses de la Corporació.

Aquestes mesures contrasten vivament amb les polítiques de subvenció a mitjans privats que són competència directa de la CCMA, particularment amb les empreses del Grup Godó - La Vanguardia, que recentment han rebut una nova injecció de 2 milions d'euros destinats a les empreses audiovisuals del grup (8tv, RAC1 i RAC105). ■

CCOO acull la visita del sindicat xinès de Shenyang

CCOO de Catalunya va rebre el passat 14 de novembre la visita d'una delegació del sindicat xinès de Shenyang, encapçalada pel seu secretari general, Ju Xiuli. Shenyang és una ciutat d'uns 8.000.000 d'habitants al nord de la Xina amb una llarga història i una forta identitat industrial (com la indústria aeronàutica, entre d'altres). La seva visita a Europa, que va començar a Barcelona,

té com a objectiu l'intercanvi d'experiències i la recollida d'informació, especialment pel

que fa al marc de la negociació col·lectiva. Per als companys i companyes de Shenyang, els quatre eixos prioritaris per defensar els interessos dels treballadors i treballadores són: la negociació col·lectiva, especialment pel que fa als salaris, el marc legal i constitucional del treball, l'àmbit de la negociació tripartida i la formació i l'assistència als treballadors i treballadores. ■

CCOO alerta de l'augment de la denegació d'ordres de protecció per a dones maltractades

Un informe de CCOO destaca, entre els casos de dones víctimes de violència masclista assessorats pel sindicat, l'augment dels casos relacionats amb l'àmbit laboral, com ara la denegació de permisos relacionats amb la maternitat, majoritàriament, però també la discriminació per la imatge, entre d'altres. Per aquesta raó resulta fonamental que les empreses introdueixin en els seus convenis articles sobre l'assetjament per raó de sexe, cosa que actualment només recullen el 24% dels convenis espanyols.

I és que ja fa temps que CCOO planteja que la lluita contra la violència envers les dones s'ha de tractar

en la negociació col·lectiva, amb la finalitat d'evitar-la en l'àmbit laboral, introduint en els convenis articles per combatre i prevenir tant l'assetjament sexual com l'assetjament per raó de sexe, incloent-hi mesures de prevenció, protocols d'actuació i sancions als assetjadors. En aquest sentit cal una coordinació entre la patronal i els sindicats per millorar la informació a les víctimes sobre els drets, la formació i el treball basats en la igualtat entre dones i homes. Això potser animaria moltes dones a denunciar, ja que un dels grans problemes a què s'enfronten avui dia és la por a perdre la feina si ho denuncien. Segons l'Enquesta de violència masclista a Catalunya un 4% de les dones s'han vist obligades a deixar la feina a causa d'algun tipus d'assetjament sexual, mentre que un 5,2% ho van haver de fer per motius sexistes, com ara un embaràs.

Pel que fa a la violència masclista en general l'informe també constata l'augment del nombre d'ordres de protecció denegades pels jutges a dones víctimes de violència de gènere, que va augmentar del 34% el 2007 al 46% el 2010. Aquesta dada genera preocupació i més tenint en compte que, segons càlculs del sindicat, unes 2.200 dones han mort a Espanya víctimes de la violència masclista en 34 anys de democràcia. ■

Doro Zinke secretària general del DGB Berlin-Brandenburg

“Alemanya té encara uns quants nostàlgics que volen tornar a tenir el marc, però nosaltres tenim clar que l’economia exportadora necessita l’euro”

CCOO de Catalunya ha treballat els darrers dos anys amb la confederació Alemanya del DGB Berlin-Brandenburg en el marc d'un projecte dedicat a la qualitat de l'ocupació, especialment femenina, al sector de les energies renovables. Una oportunitat per apropar-se i per intercanviar experiències, per comparar estratègies, però també per debatre sobre l'actualitat. Doro Zinke, la secretària general del DGB a Berlin-Brandenburg des de l'any 2010, aporta en aquest sentit una llarga experiència, entre d'altres com a secretària general, del 1999 al 2005, de la Federació Europea del Transport (ETF).

■ **Sembla que tenim la segona recessió europea davant la porta. L'economia està malalta, però no s'aplica el tractament adequat. Vol dir això que encara no en tenim clares les causes? O potser el tractament és massa dolorós i car?**

És encara pitjor. Els tractaments que s'estan aplicant empitjoren la malaltia. Actualment es retiren diners de l'economia real per donar-los als bancs. Si no es posa un límit a l'especulació, acabarem per entrar en la següent crisi. Vull posar tan sols dos exemples. S'han de prohibir les vendes a la baixa i s'ha d'aprovar l'impost sobre les transaccions financeres (ITF). A Ale-

manya has de pagar l'IVA pel pa, per cada cadira, per cada professional que et fa una feina. I precisament per les transaccions financeres no s'ha de pagar res. Per això ens podríem acollir a la taxa Tobin, que ja fa tants anys que reclama Attac i que també demanen els economistes amb seny als partits polítics. Ha arribat el moment.

■ **El DGB i la CES defensen els eurobons. A Alemanya hi ha certes resistències de tipus polític que també es reflecteixen als mitjans. Acceptarà la ciutadania alemanya que la crisi comporti un grau més elevat de coparticipació i coresponsabilitat entre els estats europeus?**

És difícil de dir. Alemanya té encara uns quants nostàlgics que volen tornar a tenir el marc, especialment en els cercles conservadors. En el nostre sindicat industrial, la direcció té molt clar que l'economia exportadora alemanya necessita l'euro. Quan parlo amb els companys i companyes a les empreses i em diuen que volen el marc, els dic: “Bé... I com vols que us paguin el que produïu, en dracmes?”. Tenim la major part dels nostres llocs de treball industrials en aquesta economia orientada a l'exportació. L'euro és important per als interessos alemanys, i això finalment es reflectirà en les decisions polítiques que es prenguin. Quan es diu que es vol tornar a tenir el marc hi ha un component

emocional, però també un altre que té a veure amb prejudicis intencionats. Per exemple, aquest prejudici dels grecs ganduls que prenen el sol, beuen Metaxa i deixen treballar els alemanys per a les seves pensions. Això realment ha passat pels diaris. És esgarrifós, irracional, però justament per això sempre torna a aparèixer. Com a sindicats tenim el deure de mostrar clarament que els interessos dels treballadors i treballadores en aquests països són els mateixos. Que no són els treballadors o treballadores alemanys que han de pagar els turcs, sinó que els alemanys i turcs paguen els especuladors. I és aquí on hem de fer una tasca pedagògica.

■ **Els mercats posen en perill l'estat del benestar i fins i tot distorsionen el funcionament democràtic. Sembla que els mercats financers tenen la paraula. Què s'ha de fer perquè tornin a treballar al servei de l'economia real?**

Tan sols ho faran per obligació. Per convicció o autoregulació voluntària no passarà res. Ha d'haver-hi regulacions molt clares. S'ha de començar per un país, i després els altres han de seguir. En aquest moment, cadascú assenyala amb el dit a l'altre. Alemanya assenyala Europa, i des d'allà s'assenyala el Banc Mundial, i aquests diuen que no poden fer una altra cosa. No importa qui comenci, però algú ha de començar i els altres seguiran. En

aquest moment s'agafa la internacionalització dels mercats financers com a excusa per no començar enlloc. És el mateix que va passar també amb l'ecologia. Tampoc allà ningú volia començar perquè es deia que el capital fugiria. Però va començar un país i els altres el van seguir. S'ha de fer exactament el mateix amb els mercats financers.

■ **Tot i la crisi, el mercat laboral alemany s'ha mantingut molt estable. Quines són les principals forces de l'economia alemanya en relació amb altres països?**

Un element molt important ha estat la cooperació dels sindicats al principi de la crisi. Que els sindicats insistissin que s'introduís la jornada reduïda és el que va permetre que no hi hagués acomiadaments col·lectius a les empreses. Això va ser molt important i és aquesta la força de l'economia alemanya. No ho podem aconseguir tot, però sí que podem impedir acomiadaments col·lectius; estem disposats al que calgui. I aquest plantejament també va ajudar a sortir de la crisi, perquè quan va començar la recuperació els treballadors i treballadores qualificats encara hi eren, allà. Perquè actualment tenim un problema diferent. L'economia alemanya necessita treballadors i treballadores qualificats per al futur però les empreses no són conscients de la seva responsabilitat, això és, formar mitjançant el sistema dual, que és

Doro Zinke secretària general del DGB Berlin-Brandenburg

“Volem que cada vegada més el sector de les energies renovables creï més ocupació de qualitat.”

un sistema molt bo. I per això des dels sindicats demanem davant la política, davant les empreses, que es creïn més llocs d'aprenents a les empreses. Això és el que pot reforçar la nostra economia. Nosaltres com a sindicats ho tenim clar, però no ho podem fer sols, necessitem socis.

■ **Tenim la impressió que tan sols ha estat una part dels treballadors i treballadores la que s'ha pogut beneficiar del creixement. La feina de qualitat ha de conviure amb ocupació precària, parcial... Com podem defensar i garantir drets i regles per a tots els treballadors i treballadores?**

Aquest és un punt molt important. Als sectors industrials clàssics, el nucli obrer ha pogut aprofitar-se del creixement. Però el sector cada vegada més ampli dels treballadors i treballadores subcontractats, dels temporals, dels parcials, de tot el que coneixem com a ocupació precària, ha crescut. El que necessitem és una legislació molt clara. Aquest tipus d'ocupació va ser introduïda pel Govern roig-verd per poder crear ocupació barata. Per desgràcia s'ha de dir. Això va comportar el trencament entre socialdemocràcia i sindicats. De mica en mica ens tornem a apropar, però esperem dels socialdemòcrates un compromís amb la feina de qualitat, i més enllà de l'1 de Maig. L'1 de Maig tothom està per la feina de qualitat, i el 2 tornem a les besties. Per això també treballem estretament amb el Govern federal, tot i que n'estem molt lluny. És evident que ha d'haver-hi un marc legal que limiti la feina dolenta. Tenim el sector precari més gros d'Europa, i això ens suposa molta feina. Especialment el sector de serveis, però també el sector industrial, on hi ha una categoria marginal que suposa una amenaça cada vegada més gran. Als treba-

lladors i treballadores més estables se'ls diu “Mira, aquell treballa per un 33% menys que tu, si no t'esforces et substituïrem”. Encara ens podem defensar, especialment a les grans empreses, però l'amenaça és present, i hi ha gent que tan sols amb l'amenaça ja en té prou.

■ **La CES demana a la UE una transició justa a l'economia verda. En el projecte que hem compartit hem vist que a Berlin-Brandenburg s'ha avançat bastant en aquest sentit. Quines són les mesures o polítiques que destacaríeu més?**

Els sindicats no poden estar mai contents. Sí que pensem que hem avançat en un parell de coses, però també tenim unes propostes del que s'ha de continuar fent i aquest és el nostre objectiu. Volem que cada vegada més el sector de les energies renovables creï més ocupació de qualitat. Bona feina també per a les dones, per a les dones i els homes. Per a nosaltres és molt important que les energies renovables no es considerin tan sols des d'un punt de vista ecològic, sinó que també es tingui en compte què és el que se'n desprèn econòmicament per als treballadors i treballadores del sector. I aquesta és precisament la qüestió que estem explorant.

■ **Precisament el projecte que ara finalitza es planteja com garantir condicions d'igualtat entre homes i dones en un sector emergent en el qual s'està creant ocupació. Què podem fer en aquest sentit els sindicats?**

Aquesta és una pregunta difícil. Avui als diaris ens trobem a tot arreu la qüestió de què passa amb les empreses del DAX (ÍBEX alemany) en l'àmbit dels consells d'administració i si necessiten una quota. Jo sóc

una defensora de la quota per la meua pròpia experiència al sindicat. Necessitem la quota com a mesura inicial, perquè les dones puguin demostrar el que poden fer. Actualment encara tenim que les dones bones han de malgastar la seva energia per demostrar que són millors que els homes mediocres. Les dones mediocres no tenen cap oportunitat, però els homes mediocres continuen tenint-ne. I això és injust, i per això necessitem en molts àmbits socials una quota. Nosaltres ho tenim clar a l'hora de contractar. Tan sols tenim en compte la qualitat, les qualificacions, i amb aquests criteris és sorprenent la quantitat de dones que es poden contractar. Però aquest no és el cas en la major part de les empreses. Perquè hi continuen existint prejudicis, perquè molts veuen les dones com a embarassades potencials, i això no és prou confortable, perquè s'ha de buscar un substitut, cosa que, especialment en el cas dels molt qualificats, no és senzill. Nosaltres tenim actualment aquí al DGB molts pares i mares joves. De vegades em poso a tremolar quan escolto que tenim un altre embaràs, perquè n'haig d'organitzar la substitució, però ho fem; i ho fem amb ganes, perquè també augmenta la satisfacció dels nostres assalariats i el fet de ser pares també modifica la percepció de les persones, que assumeixen la responsabilitat de tenir fills i comencen a pensar d'una manera una mica més àmplia. Penso que això hauria de funcionar així en qualsevol empresa, i com que sé que no és així, defenso la quota.

■ **A Alemanya la bretxa salarial entre dones i homes és del 23%... Com es pot aconseguir en l'àmbit polític que a mitjà termini aquesta bretxa es redueixi o desaparegui definitivament.**

En aquest sentit el primer punt és la transparència. Moltes dones no saben el que guanya el company de la sala del costat. La dona diu, està bé, és el salari de conveni que venia marcat en la convocatòria de la plaça i, per tant, em conformo. Però a continuació ve un home que es presenta i després en demana una mica més, i com que el seu superior és un home s'acaben entenent. Continuen existint conductes diferents en el cas de les dones i dels homes. Moltes dones no saben el que passa. El segon punt és que hem de revisar els convenis, perquè en molts el treball amb màquines encara és més valorat que el treball amb persones, tot i que ambdues coses requereixen qualificació. El tercer punt és que també s'ha de mirar com es defineixen els llocs de treball. Moltes professions socials, per exemple l'atenció i l'assistència, que són professions en què la immensa majoria dels treballadors i treballadores són dones, tenen una consideració molt baixa. I això és un cercle viciós. A aquests llocs tan sols s'hi presenten dones perquè tenen poca consideració, i els homes no s'hi deixen veure. El que és necessari és un debat social sobre el valor de les professions. A Alemanya estem discutint sobre la necessitat que tenim de treballadors i treballadores qualificats, però aquests sempre acaben sent matemàtics, enginyers, científics, tècnics... Això no es correspon amb la realitat. Tots els estudis demostren que la major demanda serà a les professions d'assistència i atenció a les persones. Però sobre això no discutim. Cal una nova valoració social i també aquí treballem activament des dels sindicats, per exemple en l'àmbit polític a Berlín, defensant les nostres posicions. ■

Ricard Bellera